UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nauicula siue speculum fatuoru[m] Prestantissimi sacraru[m] literaru[m]

Geiler von Kaysersberg, Johannes

Argentorati, 24. Jan. 1513

87 Deu[m] blasphemantiu[m] (Laster narren) Nole. Blasphemare diuina[m] p[ro]uidentia[m]/ diuina[m] iusticia[m]: maledicere optatiue: iurare p[er] membra Chr[ist]i: me[m]bra Chr[ist]i rece[n]sere ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-70346

Visual Library

peccatis/⁊ obtectus niue apparentie bone ꝑ hypocryſim ⁊ peccatoꝝ oc
cultatõem: intus aũt plenus ṽmib⁹ pctõꝝ ꝯſciam ſuá corrodentium.
Sup hunc aliqñ mittit radios multos multoꝝ bñficioꝝ nature/for
tune.gr̃e. Ipſe aũt miſer remittit fetores pctõꝝ: quia inde in plura ⁊ pe
iora cadit pctá. Noli frater noli: non ſic abutere bonitate dei/q̃ te expe
ctat ad pniam. Veniet dies ⁊ non parcet: immo tãto ſeuerius puniet
quãto diutius pepcit. Et vt Valerius ait: Lẽto q̃dem gradu ad vin J
dictã ſui diuĩa ꝓcedit ira ⁊c. Subito em̃ tũc veniet ira dei/⁊ in tempe
vindicte diſpdet Eccĩ.v. Noli ḡ abuti bñficijs dei in tuam pditõnem:
non fac tibi de tyriaca miſcdie venenũ tue mortis ⁊ damnatõis. Non
ſis cocus q̃ de pcioſo cibo diuine pietatis tibi cibũ ꝯficias venenoſuz.
Dedit tibi deus locũ pnie: ne abutaris eo in ſupbiam. Dedit tibi lon
gam vitam vt pniam agas: nõ vt tibi catenã fabrices pctõꝝ/q̃b⁹ ad in
fernũ traharis. Quid em̃ fit a talib⁹ (q̃b⁹ dat̃ longa vita a deo: ipi aũt
ſup hoc iugit̃ peccant) q̃z q̄ pl'es anulos pctõꝝ ꝯnectunt: De gula ecce
⁊ ebrietate ad luxuriã: de luxuria ad debita ꝯtrahenda ⁊ non ſoluẽda/
q2 illa pctã ſunt ſumptuoſa: deinde ad furta: poſtea maiora ⁊ homici
dia: poſtremo ad furcas inferni. Non ſic o frater: q̃n poti⁹ vincula colli
tui cito ſolue. Et ne differes; quia ꝯſuetudinẽ obtẽtam dimittere ẽ dif
ficile ⁊ quaſi ꝯtra naturã/pſertim in malo. Bona ſtatim diſſueſcimus
ꝓpter fomitẽ inclinãtem ꝯtra bonã ꝯſuetudinẽ: ſecus de mala: q2b3 fo
mitẽ adiutorẽ. Vbi q̃ſo viſus eſt mẽdax in iuuẽtute/verax in ſenectu
te. Sic de fure: ſic de luxurioſo (Jung gewont alt thont) Raro accidit K
q̃n luxurioſus maneat vel ope vel volũtate vel cogitandi voluptate.
Quis q̃ſo tepidus ⁊ ocioſus in iuuẽtute efficit̃ in ſenecta agilis: Quõ
ex tenaci ⁊ auaro largus: quomodo in ſenecta ieiunabit/q̃ (iam quaſi
infans factus) indiget multiplici refectõe: Vbi eſt q̃ totũ reſtituat in ſe
nectute q̃ male acq̃ſiuit in iuuẽtute: Quõ tũc ſobrius q̃ pus ebrius:
optet em̃ mane bibere p̃ ꝯplexionis ſiccitate. Nec pt tũc camiſiã dimit
tere/q̃a frigus eſt. Nec orare/q̃a caput debile eſt ⁊ pectus ſtrictũ ad orã
dum: ſed nõ ad garrulãdũ. Nec ṽbũ dei audire/q2 ſomnolent⁹ eſt. Nec
peregrinare/q2 debilis eſt. Nec aliena reſtituere vel elemoſynas dare/
ne paup ſit. Memẽto ḡ creatoris tui in dieb⁹ iuuẽtutis tue: ⁊ ne tar
des ꝯuerti ad dñm. Rogemus dñm.

Feria.iiij.post Reminiſcere

Stultoꝝ infinitus eſt numerus. Eccs.j. Euangelium.

OCtogeſimaſeptima turma ſtultoꝝ eſt: deũ blaſphemantiũ
(leſter narrẽ/gottes leſterer) Qui ſimiles ſunt iudeis ⁊ paga
nis/de q̃b⁹ in euãgelio: rurſum crucifigentes linguis ſuis
illudẽtes/⁊ flagellantes Jeſuz chr̃m. De q̃b⁹ tria dicã. Pri
mo q̃b⁹ nolis diſcernant̃. Scdo q̃nta ſit coꝝ ſtulticia/immo furor ⁊ in

ſania. Tertio que remediã. De pͥmo reperio nolas ſeptem/quibus di-
noſci poſſunt.

Prima nola eſt: blaſphemare diuinã ꝓuidentiã. Sunt q̇ dicunt de
um non habere ꝓuidentiã de rebꝫ ſeu actibꝫ humanis: ſed oĩa euenire
a fortuna: qꝛ vident bonis mala ⁊ malis bona euenire ⁊c̃. Noli fatue in
culpare deum in factis ſuis: qꝛ opera eius ſunt nimis ꝓfunda: mẽs no
ſtra ad iudicãdũ nimis tortuoſa: ipe oim̃ ſumma ⁊ pͥma regula.

2 Secũda nola eſt: blaſphemare diuinã potẽtiã. Sic fecit Sennache
rib Eſa. xxxvij. ⁊ iiij. Reg. xix. Silr̃ duo illi bononiẽſes ꝯpatres/q̇ aſſe
rebãt gallũ in fruſta ꝑ eos deſectũ/neqꝫ a Petro neqꝫ a Chr̃o reſuſci-
tari poſſe: ſed oẽs hi penas ſuas ꝑtulerũt ꝯdignas. Illius enĩ exercitꝰ
occiſi ſunt vna nocte ab angelo dñi centũ octogintaq̄qꝫ milia hoim̃.
Hi aũt gallo viuo reſurgere lepra puniti: q̇ plaga in poſteris coꝝ here
ditaria ꝑmanſit vſqꝫ in obitum.

Tertia nola eſt: blaſphemare diuinã iuſticiam. Blaſphemãt q̇dam
dei iuſticiã dicentes deum iniuſtũ: cũ multũ affligit aliq̄s: ⁊ crudelẽ:
cum tñ ſit iuſtiſſimus ⁊ clemẽtiſſimꝰ. Eſt hec blaſphemia damnatoꝝ
in inferno. Vñ dr̃ Apoc. xvj. Eſtuauerũt hoiẽs eſtu magno ⁊ blaſphe
mauerũt nomẽ dñi hñtis ꝑtãtem ſuꝑ has plagas. Vbi dt̃ glo. ꝙ in in
ferno poſiti q̄uis ſciãt ſe ꝓ merito puniri: dolẽt tñ ꝙ deꝰ habeat tãtã
potẽtiã ꝙ plagas eis inferat: cuius dicti declaratõem ponit btũs Tho
mas. ij. ij. q. xiij. art. iiij.

Quarta nola eſt: maledicere optatiue deo ſicut creature ex aĩo vin-
dicãdi ſe. Qd̃ q̇dã faciũt ꝟbo imꝑcãdo deo mala. Quidã facto: ſicut il
le q̇ cũ in ludo amiſiſſet/gladiũ ꝟſus celũ iecit: ⁊ cruẽtatus decidebat:
vt recitat̃ in de eruditõe diſci. Quidã aĩo blaſphemãt/q̇ patiunt̃ cogi-
tatões blaſphemie/ſed inuolũtarie: illi nõ peccant/qꝛ patiunt̃ potius.

Quinta nola eſt: iurare inhoneſte ⁊ ſine neceſſitate ꝑ mẽbra Chriſti
(ſamer gotz lung du entgaſt ſin mir nit) eſt triplex pctm̃ in vno actu:
iuramẽtũ illicitũ/blaſphemia ⁊ ꝯminatio. Silr̃ maledicere ꝑ membra
Chr̃i: vt (das dich gotz lung ſchend) ibi optas ei ꝯfuſionẽ: hoc eſt ma
ledictio: ⁊ noias pulmonẽ chr̃i irreuerẽter: ⁊ ẽ blaſphemia in ꝓpoſito.

M Sexta nola eſt: mẽbra chr̃i aĩo vindicãdi ſe ꝯtra chr̃m ꝑticulatim re
cẽſere. Vt q̇dã facere ſolẽt/q̇ neqꝫ iurãtes ꝑ mẽbra neqꝫ ꝑ ea maledi-
cẽtes ꝓximis: neqꝫ etiã deo maledicũt: ſed ſolũ ſimplr̃ mẽbra chr̃i aĩo
iurãdi recẽſent/⁊ cũ nouacula lingue ſue diſcerpũt ⁊ laniant.

Septima nola eſt: recẽſere maledicẽdo ſctõs dei: ꝓcipue ſctã Ma
riã dei matrẽ: vel mẽbra noiando inhoneſte ⁊c̃. Plane hec oĩa redun-
dãt in deũ q̇ eos ſctificauit. Itaqꝫ blaſphemia dei h̃ dr̃ vt b. Tho. ij. ijͤ
deducit. Ecce habes pͥmũ pũctum de nolis diſcretiuis.

De ſcd̃o q̄ris/q̄nta ſit illoꝝ fatuitas? Rñdeo breuiter ꝙ grãdis ad-
modũ neq̇ũ fatuitas/ſed inſania ⁊ furor: eſt enĩ coꝝ pctm̃ grauiſſimũ:

vt in.ij.ij. Primo qꝫ irremiſſibile.i.difficulter remiſſibile: vt dt Chꝛ̄s.
Neqꝫ mirꝫ: qꝫ eſt ꝯtumelia ſerui ꝯtra dn̄m ⁊ talē dn̄m. Qui ꝯuiciū dt
amico/difficulter recipit̄ in grām: vt dt Eccus: qꝫ vix recedit memo-
ria eius a cozde. Quo ḡ ꝙ totiens dn̄m deum blaſphemauit/regē gl'e
⁊ dn̄m dn̄antiū: Scd̄o grauitas eius apparet ex pena. Nam ſm̄ leges
veterē lapidabant̄: ſm̄ eccaſticā deponit̄ clericus: laicus excōicat̄/ſm̄
leges aliqn̄ decapitat̄/⁊ alijs penis affligit̄: ⁊ Philippus rex Francie
oēs ſubmerſit. (Iſt niemans nochgültiger an dem du dinē zorn/wie-
ten rach vnd vnſinnikeit kanſt vߞſtoſſen: kanſtu es über niemans an-
ders vߞkōmen weder über got) Omnes alios times/quaſi repcutiāt ⁊ n
remaledicant: ille ſolus eſt quē tam vilē reputas vt nō repcutiat: Ter-
tio qꝫ maxima ingratitudo eſt hec blaſphemia. Et cur ita: qꝫ in mēbro
illo deū inhonorat in quo deus cum ꝑ ceteris creaturis honorauit ho
minē.ſ.in ſermone ⁊ lingua ſua. Solus eñ hō inter aīalia hꝫ donum
ſermonis: ſm̄ Ariſto. Demqꝫ qꝫ mēbra illa infirmitatis humane/ꝙ ꝓ-
pter ſalutē ipius aſſumpſit: ipē ad ꝯtumeliā dn̄i nominat: ⁊ ingrat⁹ ē
de bn̄ficio incarnatōis. Dic q̄ſo tu blaſpheme q̄d tibi mali fecit cerebꝝ
caput/oculi/collū/coꝛ/ſudoꝛ/ſanguis/⁊ caro dn̄i noſtri Jeſu chꝛ̄i/ vt di
cas blaſphemando (Gotz hyꝛn: gotz ſchedel/gotz balk/gotz hertz/gotz
ſchweiſ/gotz blut/vn̄ gotz fleiſch:) Dic tu maledicte/q̄d tibi mali fece-
rūt: Forſan nunq̄d hec ſunt: qꝫ cerebꝝ ⁊ caput eius coronam ſpineam
ſuſcepit ⁊ ſanguinē de ſe pluit/vt tu eterne gl'e ſuſcipes coronā: ideo di
cis dei cerebꝝ. Reddis vices gratitudinis oculis ꝙ in cruce fleuerunt
⁊ caligauerūt ⁊ fracti ꝓ te/vt abſtergant̄ ob oculis tuis oēs lachꝛyme
⁊ deum deoꝝ videas in ſion. Quid mali fecit collum: Forſan quia co
laphos ꝓ te paſſum. Et q̄d coꝛ q̄ſo: quod ꝓ te totiens compunctōes/
miſeratōes/triſticias ⁊ anxietates ſenſit: immo diram lanceā in ſe ſuſce
pit: Quid queſo fecit tibi ſudoꝛ ⁊ ſanguis: Nonne ꝓ te in monte Jeſus
effudit/vt tu eternū refrigeriū accipes: Nonne ſanguis in cruce fuſus/
vt te in ſuo lauaret ſanguine ⁊ redimeret: Nonne caro eius ꝓ te liuida
facta eſt: ⁊ tibi eam in edulium quotidianum reliquit: O tu ingratiſſi
me ⁊ diabolice blaſpheme/vt quid ſic agis: Fortaſſe putas/quia nō ſa
tis fuerit affectus ꝯtumelijs Jeſus a iudeis diaboli miniſtris: ⁊ tu ad-
implere velis menſuram patris tui diaboli ꝯtumelias ſuper contume
lias addendo. Nōne par eſt hic fratres mei iudeis: Quid dixi par: im-
mo longe deterioꝛ. Illi mortalem infirmū ⁊ in ſtatu humilitatis ꝯtu-
melijs affecerūt: iſte imoꝛtalē ⁊ in celis regnantē. Illi ignoꝛantes eum
eſſe deum: ſi eñ cognouiſſent/nunq̄ꝫ dn̄m gl'e crucifixiſſent: iſte autē
quē cognoſcit eſſe deū ⁊ credit. Illi aures ad blaſphemiā obſtruebant:
h laxat linguā ⁊ arrigit aures. Illi dolentes veſtimēta ſcindunt ſua: ille
Jeſu chꝛiſti coꝛpus ⁊ omnia membꝛa ſua lingua diabolica mēbratim
diſcerpit ⁊ diuidit. Examuſſim itaqꝫ deteriores ſunt iudeis. Et quid

dixi iudeis: immo etiã oĩbꝫ creaturis deteriores. Omnes eñ alie crea-
ture deũ laudãt ⁊ bñdicũt, eiꝰ ⁊ potẽtiam/bonitatẽ ⁊ ſapiam oſtenden-
do: alioſqꝫ ꝑ hoc ad laudandũ inuitãt: ſicut opus egregiũ inſpicientes
ad artificis laudẽ incitat. Jlle aũt qui ſpẽalr ꝓpter hoc linguã accepit
vt deũ laudare: deũ nõ laudat/ſed ꝯtra aliaꝝ creaturaꝝ admonitõem
deũ blaſphemat. Miꝝ eſt (inq̃t b. Grego.) q̃liter homo deũ nõ laudat:
cũ omnis creatura ad eum laudandũ ſemꝑ inuitet. O canis/o tradi-
tor/o crucis Chr̃i inimice. O canis/ſed non niſi rabide. Canis nõ ra-
bidus te melior eſt/q̃ dñm ſuũ non mordet nec dilacerat: tu aũt dñm/
ſed ⁊ deũ tuũ cũ blaſphemas dilaceras. Canis rabide manũ q̃ tibi pa-
nem/immo aerem/ſolẽ/lunam/deniqꝫ ⁊ aiam ⁊ glãm porrigit: hãc ma-
nũ inqꝫ mordes. Nunq̃d ne traditor es: q̃ eodẽ ore q̃ vinũ a deo crea-
tũ bibiſti/illũ ipm deũ mordes ⁊ ꝯtumelijs afficis. Tu crucis Chriſti in-
imice rurſum tibimetipi Chr̃m crucifigis. Tibimetipi inqꝫ (non eñ ſi-
bi) q̃ppe cũ Chr̃s ſemel mortuꝰ ſit/⁊ ampliꝰ nõ moriet̃: mors illi vltra
nõ dominabit̃/ſed tibimetipi: punieris eñ ſicut q̃ Chr̃m crucifixerãt.
De tertio dicis: Et q̃d ageremus ꝯtra inſanã fatuitatẽ ⁊ fatuã inſani-
am? Rñdeo p̃mo: q̃ ꝓ te debes cuſtodire os tuũ ⁊ ſtatuere penam vel
oratõis vel denarij ⁊c. cũ p̃uaricatus fueris ꝑ familia: deinde ſis ſollici-
tus vt ꝓhibeas eos a talibꝫ. Porro tu politice fac punias penis p̃di-
ctis blaſphemos: ⁊ añ oia aufer de medio occaſionẽ haꝝ blaſphemia-
rum. Et q̃ ſunt he? Jpe ſunt ludi ꝓhibiti ⁊ ꝯuiuia in ſtubis. Vñ q̃ſo
plures in deũ blaſphemie ꝓueniũt q̃ꝫ ex ludis ⁊ ebrietatibꝫ? Clauden-
de igit̃ eſſent ſtube. vt amote eſſent occaſiones blaſphemẽdi ꝓpinque.
Preſertim liceret h̃ tp̃e ſacro quadrageſima: in quo paſſim ⁊ effrene
frangunt̃ ieiunia ecc̃e. Hoc p̃terea tp̃e ꝑiculi ⁊ miſerie/in quo miſeriaꝝ
patiunt̃ occaſionis ⁊ p̃uaricatõis oim reꝝ ſuaꝝ incendio ⁊ rapina ami-
ci ⁊ fratres noſtri in ꝯflictu Switenſiũ ⁊ alioꝝ: q̃ ꝑicula vtiqꝫ etiã no-
bis imminẽt. Sic ſic agẽdũ eſt: ſic p̃nceps/ſic ſenatus/ſic ep̃s facere de-
D berẽt. Sed q̃d ſi tales eſſent p̃mi lurcones/ebrij ⁊ luſores? tũc cõitates
dñt ſe de his intromittere: ⁊ eos ꝯmonefacere vt talia faciãt: honorem
dei tueant̃: blaſphemãtes de medio tollant: q̃ ſi renuerint/ſtudeãt ſibi
alios amatores dei ⁊ zelatores iuſticie de omni populo debuit eligere.
Ve ve terre ⁊ cõitatibꝫ vbi nõ tales quales ipe deſcribit de ꝓplo: ſꝫ ſo-
lũ ad fauorẽ ⁊ de ꝓgeniebꝫ regentes eligunt̃. Sed q̃s murilego nolam
alligabit: q̃s hec ꝓponet ꝓ bono reip: ꝓ dei glã ⁊ aiaꝝ ſalute? Nemo au-
det: oẽs timẽt. Hic ꝓprie vtilitati timet: alius ſue vanitati. Vellet fieri
nobilis/ideo nobilibꝫ adulat̃/vt ꝑ eos in ꝯſortiũ euehat̃ nobiliũ: ſicqꝫ
eis ꝯtradicere nõ audet: neqꝫ ſeq̃ ꝯſciam neqꝫ bonũ reip. ⁊ cõitatis/ſed
illoꝝ aſpicere fauorẽ: ſicqꝫ fit vt is q̃ deberet eſſe re ⁊ noie de plebe/re
nõ/ſed ſolo noie ſit. Alius timet ſi ꝯtra veniat/auferat̃ ſibi lucꝝ: q̃r fa-
ber ferrarius eſt/lanius aut alterius artificij homo alicuius: q̃ ſi reſti

terit curatoribꝫ illoꝝ/timet amoueri ⁊ lucro ꝑuari:ergo digitū ſuppōnit
labello. Sic ſic oēs claudunt oculos:ꝑ cācellos digitoꝝ ꝓſpiciūt:⁊ reſ
pu. perit:dei blaſphemie nō cohibent̄:ludi ⁊ ꝯuiuia illa in ſtubis publi
ce nō ꝓhibent̄:ſignū ꝙ filij dei nō ſunt:qꝛ alˀs talez ſui pr̄is dei blaſphe
miā nō ſuſtineret. Legit̄ de h̄ exēplum ſatis aptū ꝓpoſito. Mater tres
hn̄s filios marito ſuo dixit:de tribꝫ filijs vnus ſolˀ eſt tuus. Sed ante
q̄ꝫ filiū veꝝ noiaret/mortua eſt. Paulo poſt pr̄ moriēs/amicos ām̄o- P
nuit ꝙ caute agerēt ad cognoſcēdū qs verˀ eſſꝫ filiˀ:⁊ vt ei totā darent
hereditatē ⁊ pr̄is bona. Judex ṽo diſcretˀ/corpˀ pr̄is defuncti erexit:
dicēs illis tribꝫ filijs/ꝙ q̄ ꝓpinquius ad cor pr̄is ſagittaret/haberet here-
ditatē. Primus ꝓpe/ſecūdus ꝓpinquius ⁊ ꝓfundius illud tetigit. Terti-
us ṽo dixit:ꝙ citius totā dimitteret hereditatē q̄ꝫ ad pr̄is corpus ſa-
gittaret. Hic ergo verus ꝯpertus eſt filius:qꝛ horrebat naturalr̄ patris
corpus ſagittare. Sic ⁊ hic. Applica ex ſumma ꝑdicantiū fol. v. xviij.
verbo/filiatio.

Feria.v.poſt Reminiſcere. Ultima Februarij.

Stultoꝝ infinitus eſt numerus. Ecc̄s. j. Euāgelium.

Octogeſimaoctaua turba ſtultoꝝ eſt:plagas diuinas admi
rantiū (Plog narrē) Jp̄i ſunt q̄ mirant̄ de plagaꝝ multitu
dine/quaſi putarēt cū iudeis circa ꝑncipiū hodierni euāge
lij iudiciū dei nō eſſe iuſtū:ꝙ punit malos ⁊ bonos nocen-
tes ⁊ innocētes/cū tn̄ iuſtiſſimū:ſicut clare deducet̄. Pn̄t aūt hi fatui
ad pn̄s tribꝫ dinoſci nolis:q̄ꝫuis plr̄es poſſent aſſignari.

Prima nola eſt:mirari plagaꝝ ſiue tribulationū a deo immiſſionē
Sūt q̄ q̄rūt ex admiratōe vn̄ plage tot ꝓueniāt/peſtilētia/bella/fames
tēpeſtates/cariſtie reꝝ diuerſaꝝ ⁊ fructuū ⁊c. ⁊ ſuꝑ hoc varij varias
aſſignant cauſas. Sūt eni q̄ h̄ aſcribūt planetis ⁊ varijs coꝝ ⁊ aliaruꝫ
ſtellaꝝ ꝯiunctōibꝫ in ſignis varijs:ſuperqꝫ his mirabilia nitunt̄ ꝑdicere
in ꝑdictis plagis. Sed ⁊ q̄dā Genetliaci ex horoſcopis natiuitatū va
ria dicūt:q̄ oīa ſunt plena inſanijs falſis/ꝑcipue vbi exorbitāt ꝑncipia
naturalia. De ſiccitatibꝫ/pluuijs ⁊ ſilibꝫ in cōi pn̄t aliq̄ ꝑdicere/q̄ꝫuis
crebereime fallant̄:⁊ eſſꝫ ſollicite ꝑ ordinarios locoꝝ ſuꝑ h̄ ꝓuidēdum
ne diuulgarent̄ libelli ꝑ impſſionē ꝯtinētes ſuꝑſtitioſa. Sed vellē di- Q
cerēt mihi in ꝑmis/q̄s planeta regnauerit tp̄e diluuij Noe. Gen̄. vij.
qn̄ cataracte celi apte ſunt/⁊ pluit. xl. diebꝫ ⁊ noctibꝫ deſtructa tota ter
ra. Quis regnauit planeta dū igne ⁊ ſulphure de celo pluente/Zodo-
ma ꝯbuſta eſt: Quis ꝑterea tp̄e Dauid qn̄ facta eſt fames in diebꝫ eiˀ
tribꝫ annis iugiter: ij. Reg. xxj. Quis tādē planeta regnauit tp̄e Helie:
iij. Reg. xvij. qn̄ nō pluit annis tribꝫ ⁊ mēſibꝫ ſex:qn̄ tāta fames terrā
occupabat ꝙ nec erat herba eq̄s. Scio qꝛ cornicabunt̄:qꝛ neſcio q̄ pla
nete ⁊ ſtelle erāt ſub aq̄rio ꝯiūcti tp̄e diluuij:⁊ ſic naturale fuit:⁊ ſic de